

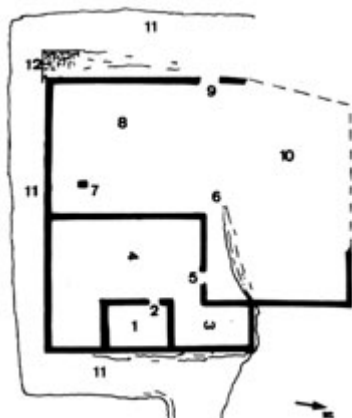
HISTÒRIA DETALLADA DEL CASTELL DE MONTAGUT

(<http://www.motorclubgirona.com/castells/monuments/montagut.htm>)

Castell de Montagut

Planta del castell

1. Torre major amb espitlleres i finestres antigues
2. Porta i matacà a sobre
3. Estança amb espitlleres
4. Recinte superior del castell
5. Porta amb restes de matacà
6. Accés
7. Cisterna
8. Recinte enmig del castell
9. Porta amb espitllera
10. Recinte inferior del castell
11. Valls excavats a la roca
12. Talús antic

La torre i les restes de fortificacions del **Castell de Montagut** es troben dins el terme de Sant Julià de Ramis, al cim d'un turó, al costat de la carretera de Banyoles i del Golf Girona.

Encara que hi pot haver restes més antigues, el seu aixecament pot datar-se entre els segles IX-X, amb afegits i reformes posteriors fins al segle XIV. D'aquest primers temps només se sap que l'any 1285, el rei Pere el Gran es trobava al castell després de guanyar els creuats francesos dirigits per Felip l'Atreït.

Aquest mateix any, el rei encomanà la fortalesa a Jofre de Foixà qui més tard el vengué al monestir de Sant Pere de Galligants, d'on era procurador. L'any 1370, el castell encara figurava entre les pertinences de l'abat del monestir de Galligants.

L'any 1385, Pere III el Cerimoniós manà que els capitans del castell, Bernat des Prat i Pere sa Garriga fessin "feer fossats en lo dit castell, gaites e altres coses necessàries", davant la notícia de què escamots francesos corrien per l'Empordà. El 1412, quan el comte de Foix s'acostava a Girona, la ciutat hi va instal·lar guàrdies, el 1465, durant la guerra dels remences, alguns pagesos contraris al rei s'apoderaren del castell fins que les forces armades de Girona el van reconquerir.

El lloc on es troba el castell té un gran valor estratègic ja que domina tota l'entrada a Girona per la vessant nord, així com la vall de Banyoles i les muntanyes de la Garrotxa. Durant la guerra de la Independència va ser útil com a punt de guaita per vigilar els moviments de les tropes franceses, però durant el tercer setge (1809) des del primer moment va ser ocupat per les forces invasores.

Possiblement la seva destrucció principal va tenir lloc al llarg de les invasions del segle XVIII i durant la guerra de la Independència ja estava arruïnat.

El castell de Montagut és una de les millors mostres de castell medieval per la quantitat de restes originàries que es conserven i per no haver estat modificat en època moderna. Avui es troba envoltat d'arbres i bardisses.

L'element central del castell és una torre rectangular que té una amplada de 3 metres i una longitud de 5,5m. La planta baixa té una alçada de 3,3 m. i en aquest nivell s'obre una porta. al primer pis hi ha una altra porta semblant, oberta també al nord. a la paret est, en una alçada de 7 ó 8 m. s'hi veu un canvi d'aparell constructiu, fet que fa pensar que l'edifici original tenia aquesta alçada i que més tard fou sobrealçat amb 2 m. de paret llisa, a partir d'on comença una volta de canó. En un punt d'aquesta volta hi ha un forat per accedir al terrat envoltat de merlets i amb un matacà molt malmés, situat sobre la torre del primer pis. La porta del primer pis té una amplada de més d'un metre. Les dovelles exteriors fetes amb pedres poc treballades, són posades en forma de plec de llibre. Al muntant de la porta s'hi veu un forat per a la barra. Al nivell inferior, en relació a la porta, hi ha unes espitlleres molt esbiaixades i, a la paret est un nínxol. Les pedres del sector inferior de la torre estan unides amb morter de calç que es desfà fàcilment; són de mida més aviat petita i de forma irregular. Algun cop formen un opus spicatum. Als costats nord, est i oest de la torre hi ha un primer recinte, segurament més modern. A la banda de llevant de la torre s'estenia una construcció rectangular de la que es conserven alguns murs amb espitlleres i finestres. A la paret sud d'aquesta construcció d'endevinen diversos nivells de sostre que pertanyen a èpoques diferents: una primera coberta antiga és a 2,2 m. del sòl actual i la segona a 6 m. La porta principal d'entrada devia ser a la façana nord. De les característiques del conjunt s'ha arribat a la conclusió que la part baixa de la torre es va construir cap a l'any 1000. La resta dels edificis són de l'època romànica i alguns elements poden ser dels darrers segles medievals.